

**V E N D I M**  
**NË EMËR TË REPUBLIKËS**

Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të përbërë nga:

|                    |         |
|--------------------|---------|
| Thimjo Kondi,      | Kryetar |
| Bashkim Caka,      | Anëtar  |
| Agron Lamaj,       | “       |
| Vitore Tuasha,     | “       |
| Artan Hoxha,       | “       |
| Valentina Kondili, | “       |
| Nikoleta Kita,     | “       |
| Natasha Sheshi,    | “       |
| Vladimir Metani,   | “       |
| Vladimir Bineri,   | “       |
| Perikli Zaharia,   | “       |
| Tefta Zaka,        | “       |
| Ylvi Myrtja,       | “       |
| Vangjel Kosta,     | “       |
| Petrit Plloçi,     | “       |

në seancat gjyqësore të datës 15.09.2000, mori në shqyrtim çështjen civile nr. 1921, që i përket:

**PADITËS:** Trashëgimtarët e Mane Zallit

**I PADITUR:** 1.Trashëgimtarët e Ahmet Dulit, 2.Trashëgimtarët e Abdyl Dulit

**PERSONA TE TRETË:** 1. Dega e AKP, Shkodër, 2. Ndërmarrja Jometalore, Shkodër,  
3. Gjovalin Lasku

**OBJEKTI I PADISË:** Kërkimin e trashëgimit, në bazë të nenit 350 të Kodit Civil.

Gjykata e Rrethit Shkodër, me vendimin nr.180, datë 13.02.1998, ka vendosur :

Njohjen e Mane Zallit (Sylja) trashëgimtarë mbi objektet me të drejtë parablerje të ish-ndërmarrjes jometalore Shkodër. Detyrimin e trashëgimtarëve të Ahmet Dulit t'u kthejnë trashëgimtarëve të Mane Zallit shumën 703.333 lekë, kundërvleftë e objekteve të shitura nga trashëgimia e këtyre të fundit. Detyrimin e trashëgimtarëve të Avdul Dulit t'u kthejnë trashëgimtarëve të Mane Zallit shumën 641.473 lekë, kundërvleftë e objekteve të shitura të trashëguara nga Mane Zalli.

Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 231, datë 25.06.1999, ka vendosur:

Prishjen e vendimit të mësipërm të Gjykatës së Rrethit Shkodër dhe gjykimin e çështjes në këtë gjykatë si shkallë e parë.

Kundër vendimit të gjykatës së apelit kanë paraqitur rekurs paditësat, trashëgimtarët e Mane Zallit, duke parashtruar këto shkaqe :

- Gjykata e apelit Shkodër, me vendimin nr.131, datë 16.07.1998, kishte prishur vendimin nr.180, datë 13.02.1998, të gjykatës së rrethit Shkodër. Mbi rekursin tonë, Gjykata e Lartë ka prishur vendimin e Gjykatës së Apelit Shkodër dhe ia ka dërguar çështjen për rigjykim po asaj gjykate, me arsyetimin se shkeljet e vërtetuara nga gjykimi i kësaj çështje nga gjykata e shkallës së parë, nuk përbëjnë shkaqe ligjore për dërgimin e çështjes për rigjykim në gjykatën e shkallës së parë, por duhet të plotësohen nga gjykata e apelit. Në rigjykim gjykata e apelit, në kundërshtim me konkluzionet e Gjykatës së Lartë, e ka prishur përsëri vendimin e gjykatës së shkallës së parë, dhe në bazë të nenit 467/a e ka mbrojtur çështjen vetë për gjykim si gjykatë e shkallës së parë. Ky vendim është i paligjshëm, dhe si i tillë duhet të priset dhe çështja duhet të dërgohet për rigjykim. Meqë gjyqtarët e gjykatës së apelit Shkodër kanë marrë pjesë në gjykimin e kësaj çështje, kërkojmë dërgimin e saj për rishqyrtim Gjykatës së Apelit Tiranë.

- Me vendimin datë 7.6.2000, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë çështja është sjellë në Kolegjet e Bashkuara për njësimin e praktikës gjyqësore, duke arsyetuar, se Gjykata e Apelit Shkodër me vendimin nr.231, datë 25.6.1999, ka prishur vendimin nr.180, datë 13.2.1998, të Gjykatës së

Rrethit Shkodër dhe e ka mbajtur çështjen për ta gjykuar vetë si shkallë e parë, por që akoma nuk e ka shqyrtuar. Pikërisht, kundër këtij vendimi të gjykatës së apelit, paditësat kanë paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë. Në këtë drejtim, nga çështjet e gjykuara deri tani në Gjykatën e Lartë, vërehet se gjykatat e apelit nuk kanë praktikë të njëjtë. Disa gjykata mbajnë qëndrimin e mësipërm, ndërsa gjykata të tjera kur e mbajnë çështjen për gjykim në bazë të nenit 467/a të Kodit të Procedurës Civile, e zgjidhin atë në një gjykim.

#### KOLEGJET E BASHKUARA TË GJYKATËS SË LARTË

pas relativitetit të gjyqtarit Petrit Plloçi, pasi u dëgjua përfaqësuesi i paditësit Gani Zalli, av. Haki Kraja, i cili kërkoi mospranimin e kërkesës së Kolegjit Civil dhe dërgimin e çështjes atij kolegji për dhënien e vendimit përfundimtar, ose prishjen e vendimit nr.231, datë 25.6.1999 të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe dërgimin e çështjes në atë gjykatë me tjetër trup gjykues, ose prishjen e vendimit nr.231, datë 25.6.1999, të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe lënien në fuqi të vendimit nr.180, datë 13.2.1998 të Gjykatës së Rrethit Shkodër, pasi dëgjoi prokurorin Bujar Sheshi, i cili kërkoi prishjen e vendimit nr.231, datë 25.6.1999, të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe dërgimin e çështjes për rigjykim po në këtë gjykatë, e pasi e bisedoi çështjen,

#### V Ë R E J N Ë :

**Në aplikim të nenit 467/a të Kodit të Procedurës Civile, kur gjykata e apelit prish vendimin për herë të dytë dhe e mban çështjen për ta shqyrtuar vetë si shkallë e parë, çështja shqyrtohet nga i njëjti trup gjykues pa e ndërprerë gjykimin.**

Kështu, nga shqyrtimi i çështjes në Kolegjet e Bashkuara, ka rezultuar se Gjykata e Rrethit Shkodër, me vendimin nr.180, datë 13.2.1998, ka pranuar padinë me objekt pavlefshmërinë e kontratës së shitblerjes datë 4.3.1996. Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr.131, datë 16.7.1998 ka prishur vendimin e mësipërm të gjykatës së rrethit dhe e ka dërguar çështjen për rigjykim po në këtë gjykatë me trup gjykues tjetër. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.221, datë 9.03.1999, ka prishur vendimin e mësipërm të gjykatës së apelit dhe e ka dërguar çështjen për rigjykim po në këtë gjykatë me trup gjykues tjetër. Gjykata e Apelit Shkodër me vendimin nr.231, datë 25.6.1999, ka prishur vendimin nr.180, datë 13.2.1998, të Gjykatës së Rrethit Shkodër dhe në aplikim të nenit 467/a të Kodit të Procedurës Civile, e ka mbajtur çështjen për ta gjykuar vetë si shkallë e parë, por që akoma nuk e ka shqyrtuar. Pikërisht kundër këtij vendimi të fundit të gjykatës së apelit, paditësat kanë paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

Pra siç shihet, gjykata e apelit vetëm ka prishur vendimin e gjykatës së rrethit pa e zgjidhur çështjen në thellim. Në këtë drejtim, nga çështjet e gjykuara deri tani në Gjykatën e Lartë, vërehet se gjykatat e apelit nuk kanë praktikë të njëjtë. Disa gjykata mbajnë qëndrimin e mësipërm, ndërsa gjykata të tjera, kur e mbajnë çështjen për gjykim në bazë të nenit 467 a të Kodit të Procedurës Civile, e zgjidhin atë në një gjykim.

Në rrethanat e mësipërme, çështja shtrohet nëse në aplikim të nenit 467/a të Kodit të Procedurës Civile, gjykata e apelit në të njëjtin gjykim, pra i njëjti trup gjykues, prish për herë të dytë vendimin e gjykatës së rrethit dhe po ky trup gjykues, e shqyrton çështjen si shkallë e parë në të njëjtin gjykim, apo vetëm prish vendimin e gjykatës së rrethit, ndërsa gjykimi si shkallë e parë bëhet veças, qoftë edhe me një trup gjykues tjetër. Neni 467/a parashikon, se Gjykata e Apelit kur prish vendimin nuk mund ta kthejë çështjen për rigjykim për të dytën herë por e shqyrton vetë si gjykatë e shkallës së parë. Termi “gjykata e apelit” në dispozitën e mësipërme është përdorur në kuptimin procedural, e jo institucional, e si i tillë nënkupton trupin gjykues. Për pasojë, kur dispozita shprehet se Gjykata e Apelit e shqyrton vetë çështjen si shkallë e parë, kjo ka kuptimin se çështja shqyrtohet nga i njëjti trup gjykues pa e ndërprerë gjykimin. Shprehja “si gjykatë e shkallës së parë” nuk do të thotë se në këto raste gjykata e apelit paraqitet si shkallë e parë, por se ashtu si në rastin që parashikon neni 465 i po këtij Kodi, edhe në rastin e aplikimit të nenit 467/a, gjykata e apelit mund të përsërisë tërësisht ose pjesërisht hetimin gjyqësor. Në të kundërtën, në rast se ligjvënësi do të kishte për qëllim që gjykata e apelit në këtë rast do të gjykonte në shkallë të parë, atëherë duhet të kishte parashikuar edhe të drejtën e një ankimi kundër vendimit të kësaj gjykate, gjë që nuk e ka bërë. Përveç kësaj, nëpërmjet kësaj dispozite, ligjvënësi ka patur për qëllim të bëjë ekonomi gjyqësore, pra të reduktojë zvarritjet e

grykimit. Po të pranosh të kundërtën, pra, që në aplikim te nenit 467/a, kur çështja grykohet për herë të dytë nga grykata e apelit, bëhen dy grykime, njëri si grykatë apeli dhe i dyti si grykatë e shkallës së parë, gjë që nuk përjashton grykimitin e çështjes nga një trup tjetër grykues, atëherë do te zvarritej grykimi në të njëjtën mënyrë sikur çështja mbas prishjes nga grykata e apelit të dërgohej për rigrykim në grykatën e shkallës së parë.

Për pasojë, në këto raste, në një grykim, me një vendim përfundimtar, grykata e apelit edhe prish për herë të dytë vendimin e grykatës së rrethit edhe e zgjidh çështjen në themel. Për pasojë, vendimi i grykatës së apelit është i gabuar, e si i tillë duhet të prishet.

Në këto kushte, çështja duhet të dërgohet në Grykatën e Apelit Shkodër për vazhdimin e grykimit nga i njëjti trup grykues për të zgjidhur çështjen në themel.

Pretendimi i palës paditëse, se në rastin në shqyrtim nuk ka vend për të marrë vendim për njësimin e praktikës gryqësore, nuk është i bazuar. Për të marrë një vendim të tillë nuk është e domosdoshme që të paraqiten dy ose më tepër vendime të Kolegjeve të veçanta të Grykatës së Lartë që kanë dhënë zgjidhje të ndryshme për çështje të ngjashme. Vendim për njësimin e praktikës gryqësore mund të merret edhe në rastet kur nga vendimet e dhëna më parë nga grykatat e të gjitha shkallëve për çështje të ngjashme janë bërë zgjidhje të ndryshme duke interpretuar gabim ligjin.

#### PËR KËTO ARSYE,

Kolegjet e Bashkuara të Grykatës së Lartë, mbështetur në nenin 485 te K. Pr. Civile, e nenin 17 të ligjit nr.8588, datë 15.3.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Grykatës së Lartë”,

#### V E N D O S Ë N :

Prishjen e vendimit nr.231, datë 25.06.1999, të Grykatës së Apelit Shkodër dhe dërgimin e çështjes po në këtë grykatë për vazhdimin e grykimit me të njëjtin trup grykues për të zgjidhur çështjen në themel.

Ky vendim për njësimin e praktikës gryqësore të dërgohet për botim në Fletoren Zyrtare.

#### MENDIM PARALEL

Çështja ka kaluar për grykim pranë Kolegjeve të Bashkuara për njësimin e praktikës gryqësore në lidhje me zbatimin e kërkesave procedurale të parashikuara nga neni 467/a i Kodit të Procedurës Civile, konkretisht se çfarë veprimesh procedurale do të kryejë grykata në këtë rast.

Shumica konkludoi se prishja e vendimit do të bëhet me zgjidhjen përfundimtare të çështjes duke zbatuar gjatë grykimit kërkesat e nenit 465 të Kodit të Procedurës Civile .

Në nuk jemi dakord me mendimin e shumicës përse më poshtë :

Nga interpretimi i nenit 467/a i Kodit të Procedurës Civile rezulton se kjo dispozitë do të zbatohet në ato raste kur grykata e apelit do të konkludojë për prishjen e vendimit të çështjes objekt i shqyrtimit të saj kuptohet për herë të dytë, por që nuk mund të zgjidhë çështjen përfundimisht pa kryer veprime të tjera pocedurale, që lidhen me zbatimin e ligjit dhe administrimin e provave (neni 467 i Kodi i Procedurës Civile). Sipas kërkesës procedurale ajo nuk duhet të kthejë çështjen për rigrykim por e shqyrton vetë si grykatë e shkallës së parë. Parashikojmë se në këtë rast grykata duhet të vendosë prishjen e vendimit dhe mandej ta shqyrtojë çështjen pasi një kërkesë e tillë është taksative nga vetë dispozita .

Vendimi që shqyrton grykata e apelit është vendim përfundimtar në kuptim të nenit 126 të Kodit të Procedurës Civile, pra mund të jetë zgjidhur çështja në themel ose është një vendim që i ka dhënë fund procesit gryqësor .

Nisur nga sa sipër shtrohet çështja :

Kur grykata e apelit shqyrton një vendim përfundimtar a mund ta cenojë atë me një vendim të marrë gjatë seancave gryqësore, pra me vendim të ndërmjetëm?

Përgjigja jonë është se duke patur parasysh ruajtjen e ekuilibrit, vendimit përfundimtar, grykata duhet t'i përgjigjet gjithmonë me një vendim përfundimtar, pra grykata e apelit, kur do të konkludojë gjatë shqyrtimit të çështjes prej saj si grykate apeli se duhet te prishë vendimin, duhet të shprehet me

vendim përfundimtar për prishjen e tij dhe për shqyrtimin e çështjes si gjykatë e shkallës së parë (gjithmonë kur nuk mund të kthehet për rigjykim për herë të dytë).

Mandej nëse do ta gjykojë ai trup gjykues apo tjetër mendojmë se është problem i zgjidhur. Nuk ka asnjë pengesë ligjore për ta shqyrtuar çështjen si gjykatë e shkallës së parë, qoftë dhe ai trup gjykues (duke zbatuar rregullat për shqyrtimin e çështjes), për më tepër kur dhe njeh çështjen, por nuk është shprehur për zgjidhjen në themel të saj.

Evidentojmë problemin ligjor të veprimit procedural që duhet të kryhet nga gjykata e apelit në ato raste kur ajo duhet ta shqyrtojë çështjen si gjykatë e shkallës së parë në bazë të nenit 467/a të Kodit të Procedurës Civile .

Mendimi i shumicës, se gjykata duhet të shprehet me vendim përfundimtar të zgjidhjes së çështjes duke zbatuar kërkesat e nenit 465 të Kodit të Procedurës Civile, në rastin konkret nuk qëndron, pasi midis nenit 465 e 467/1 të Kodit të Procedurës Civile, ka dallim.

Kërkesat e nenit 465 të Kodit të Procedurës Civile, gjykata e apelit mund t'i zbatojë në çdo shqyrtim të çështjes në apel , pavarësisht nga cenimi ose jo i vendimit. Në të kundërt zbatimi i nenit 467/a të Kodit të Procedurës Civile bëhet vetëm atëherë kur gjykata e apelit prish vendimin , pra detyrimisht duhet të vendoset prishja e vendimit dhe mandej të shqyrtohet çështja prej saj si gjykatë e shkallës së parë. Në rast se nuk do të prishej për herë të dytë vendimi, në këtë gjendje të procesit gjyqësor çështja duhej t'i kthehej gjykatës së shkallës së parë , por në këtë rast gjykata e apelit duhet ta gjykojë vetë si gjykatë e shkallës së parë. Nisur nga sa sipër, rezulton se në këto raste konstatohen shkelje të procedurës të parashikuara nga neni 467 të Kodit të Procedurës Civile, sepse vetëm kur konkurojnë shkaqet e parashtruara në këtë dispozitë mund të dërgohet çështja për rigjykim dhe kur priset vendimi për herë të dytë duhet ta mbajë vetë për shqyrtim gjykata e apelit . Pra kërkesat e nenit 467/a janë detyruese, kurse kërkesat e nenit 465 të Kodit të Procedurës Civile janë fakultative, sepse gjykata e apelit sipas tij mban parasysh për aq sa janë të zbatueshme dispozitat mbi procedurën e gjykimit në shkallë të parë të parashikuara në Kodin e Procedurës Civile, përserit hetimin gjyqësor, mund të lexojë aktet dhe ka të drejtë të marrë prova të reja, kurse sipas nenit 467/a duhet ta shqyrtojë çështjen vetë si gjykatë e shkallës së parë, pra është e detyruar të veprojë si gjykatë e shkallës së parë duke mos pasur asnjë kufizim. Në aspektin teorik formal, pa patur parasysh përmbajtjen e vendimit të Gjykatës së Apelit Shkodër për çështjen konkrete, por vetëm nga fakti se çfarë veprimesh procedurale duhet të kryejë gjykata e apelit kur prish vendimin për herë të dytë, gjykata e apelit ka vepruar drejt. Vendimi do të konsiderohej i drejtë në rast se arsyetimi i tij do të ishte ligjor në përmbajtje. Në rastin konkret çështja i ka kaluar për rishqyrtim gjykates së apelit pas prishjes së vendimit të saj prej Gjykatës së Lartë. Gjikata e apelit duke mos zbatuar udhëzimet dhe konkluzionet e Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit për ato arsye ligjore që Gjykata e Lartë ka arsyetuar ndryshe.Udhëzimet dhe konkluzionet e Gjykatës së Lartë janë të detyrueshme të zbatohen prej gjykatës që rishqyrton çështjen dhe për rrjedhojë gjykata e apelit ka dhënë një vendim jo të drejtë.

Nisur nga sa sipër jemi dakord me zgjidhjen përfundimtare të çështjes për prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe dërgimin e çështjes asaj gjykate për rishqyrtim, por vetëm sepse janë shkelur kërkesat e parashikuara nga neni 486 i Kodit të Procedurës Civile .

ANËTARË: V. KONDILI, V.METANI, T. ZAKA, V. KOSTA

Tiranë më 29.09.2000

Nr. 1921/627 i Regjistrimit Themeltar.

Nr. 979 i Vendimit